

ELİMİZLE ÇIKARTTIĞIMIZ YASALARLA ÇEVREYİ VE TARIMI NASIL YOK EDİYORUZ

Kendi elimizle çıkarttığımız ya da çıkartmak zorunda bırakılıp kendi kendimizi mahkûm edip küresel sermayenin işlerini ve ülkeyi kolayca istilasını kolaylaştırdığımız kanunlar o kadar çoktur ki burada yalnız bir kaçma değineceğiz.

"Doğrudan Yabancı Yatırımlar Kanunu", TBMM'de çok uluslu şirketlere hizmet veren "Doğrudan Yabancı Sermaye Danışma Servisi" adlı bir yabancı kuruluş tarafından hazırlanmış ve TBMM'de 05.06.2003 tarihinde kabul edilmiştir. Özelleştirme ile ilgili yasaların hazırlanmasında da yabancılar büyük rol oynamıştır. Özellikle dünyayı perde arkasından 250 yıldır yöneten, İngiltere'deki özelleştirmelerde de büyük rol oynayan Rothschild Ailesi'nin ve Morgan Guaranty'ye bağlı uzmanların Türkiye'deki özelleştirmelerde de etkisi büyük olmuştur. Etibank'ın (dolayısıyla madenlerin), özelleştirilmesi bu uzmanların kılavuzluğunda gerçekleştirilmiştir.

Tarım konusunda çıkarılan yeni kanunlar ve değiştirilen maddeler tarım ve mera arazileri üzerindeki yasal olmayan yerleşmeleri yasal hale getirdi. TBMM tatile gireceği son gün olan 3 Temmuz 2005'de alelacele çıkartılan '**Toprak Koruma ve Arazi Kullanma Kanunu**' adeta tarım arazileri üzerinde izinsiz yapılaşmaya gidenleri affetme kanunu gibi şekillendirilmiş Toprak Koruma Kanunu nerdeyse toprağı korumayıp onu işgal edenleri koruma kanunu gibi işlev görmüştür. 11 Ekim 2004 tarihinden evvel tarım arazileri üzerinde gerekli izinler alınmadan tarım dışı olarak kullananlara müracaat için altı aylık bir süre verildi. Bu altı ay içinde başvuranlar Bursa Orhangazi'de birinci sınıf tarım arazisinde kanunlara aykırı olarak sanayi tesisi kuran ABD biyoteknoloji ve gıda devi Cargill örneğinde olduğu gibi tarım arazileri üzerinde kanunsuz şekilde sanayi tesisi bile kurmuş olsa metrekaresi için çok eüzi (5 YTL) bir rakam ödeyerek resmi bir statü kazanacaklardı. Bu Toprak Koruma adı altında çıkan yasa ülkede gittikçe azalan tarım arazilerinin üzerinde tarım dışı kullanımı da geriye dönük olarak yasallaştırdı. Temmuz 2007'de onaylanan Mera Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun devletin toprağı üzerindeki taşınmaz malları olan işgalcileri çok cüzi miktarda bir ödeme yapılması karşılığında affediyordu. Bu uygulama mera ve yaylalar üzerinde inşaat yapmış kişilere rayiç bedelinin yarısını vererek tapu çıkartma imkânı verdi.

TEMA'nın tarım danışmanı olan, Süleyman Demirel'in Başbakanlığı döneminde de danışmanlık yapan Mahir Gürbüz, geçmişte tarım arazisi olduğu belirlenen birçok yere izin verilmediği halde özel kararlar ile sanayi kurulmasına izin verildiğini anımsatarak: '**Gidip 15 kilometre öteye kursalar birinci sınıf tarım arazisini kaybetmeyeceğiz. Ama gelip en değerli yerde fabrika kuruyorlar. Buna da özel izin veriliyor**' der.

Görüldüğü gibi ülkede fabrika kurmak ev yapmak gibi oldukça geniş alan varken toplum ve ülke için hayati önem taşıyan ve oldukça kısıtlı olan tarım arazilerinin tarım dışı kullanılıp yok olmasına göz yuman devlet, bir süre sonra yapılan bu hatayı ve ihmali resmileştirmek zorunda kalanda yine devlet olmaktadır. Belediyeye çöp arazisi açmak için 50 bin ağacı kendi eliyle kesen de yine devlettir. Devlet halkının ve kendisinin bindiği dalı kesmektedir.

5491 Sayılı "Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun", Meclis Genel Kurulu'nda görüşülerek, 26.04.2006 tarihinde kabul edilmiş ve 13 Mayıs 2006 tarihli 26167 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girmiştir. Çevre kirlenmesi konusunda oluşan kamuoyu duyarlılığı ile düzenlenen yasanın pek çok hükmü adeta kirlletmeye davetiye çıkarır nitelikte olmuştur. Yasada yapılan önemli bir değişiklikle, Nükleer Santraller, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın yetkisinden çıkarılmıştır. Çevrenin korunmasına, iyileştirilmesine ve kirliliğinin önlenmesine ilişkin genel ilkeleri düzenleyen Madde - 3/j ile 2690 sayılı Türkiye Atom Enerjisi Kurumu Kanunu kapsamındaki konular, Çevre ve Orman Bakanlığı'nın yetkisi dışına çıkartılmış, Türkiye Atom Enerjisi Kurumuna verilmiştir.

Daha önce, 5177 Sayılı Maden Yasası ve Diğer Yasalarda Değişiklik Yapılmasına Dair Yasa ile Çevre Yasası'nın 10. maddesine eklenen fıkra, yasa değişikliği ile yinelenmiş, 'numune alımı, sondaj yarma, galeri ve kuyu açma' gibi çevre kirlenmesine yol açabilecek, doğal yapıyı bozucu petrol, jeotermal ve maden arama faaliyetlerinde '**Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) Raporu**' kapsamı dışına çıkartılmıştır. Bu düzenleme, petrol ve jeotermal kaynaklar ile maden arama faaliyetlerinde çevrenin kirlenmesi, ekolojik dengenin bozulmasına davetiye çıkartmak anlamına gelmektedir. Aşağıda açıklanacağı üzere, Maden Yasası'nın 7. maddesi ile su havzaları, imar alanları, sitler, milli parklar, ormanlar gibi hassas

bölgeler madencilik faaliyetlerine açılmıştır. Ayrıca III. Grup Madenler, su havzaları, göller ve su kaynaklarından elde edilecektir. Herhangi bir Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) çalışmasına tabi olmadan yapılacak maden arama faaliyetleri kapsamında sondaj yapılması, yarma, galeri ve kuyu açılması, ruhsat sahasında geri dönüşü olmayan çevre tahribatına yol açacaktır, dolayısıyla bu uygulamalar insan sağlığı ve canlı yaşamı için büyük risk oluşturmaktadır.

Türkiye'de şu anda 5177 sayılı Maden Yasası, gizli yabancı istilanın önünü açan büyük bir felaketin habercisidir. Bu yasaya göre ülke toprakları kiralama statüsünde bile olsa neredeyse bedava elden çıkmaktadır. Bu yasaya göre maden ruhsat alanlarında devletin istediği pay % 2 gibi komik bir rakamdır. O da madenin işlenmemiş olarak çıkış rakamıdır. Yerli yabancı birçok maden şirketi, 2004 yılında 5177 sayılı yasa ile 3213 sayılı Maden Yasası'nın yürürlüğe girmesiyle elimizde kalan son doğal cennetlerimizden biri olan Kaz Dağları'na üşüştü. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi'nden Prof. Dr. Osman Demircan, Kaz Dağları'nın her yıl 516 bin 300 ton karbondioksiti kullanarak 374 bin 400 ton oksijen ürettiğini belirtiyor. Kaz Dağları, Biga Yarımadası'nın yaklaşık yarısını kaplıyor. Kaz Dağları bölgesi yalnız Türkiye'nin değil, tüm Avrupa kıtasının en önemli bitki alanlarından biridir. Biz elimizle çıkardığımız kanunlarla ülkemizi korumasız bırakarak sömürüye açıyoruz. Ekosistemi bozuyoruz, pek çok canlı türünü yok ediyoruz. Hassas yaşam dokusunu bir daha geri gelmemecesine tahrip ediyoruz. Bütün bunların sonucu olarak da doğada var olan düzen zincirleme olarak olumsuz etkileniyor. Kuraklık artıyor, su havzaları ve yeraltı su kaynakları kuruyor ve kalanlarda kirleniyor. Erozyon hızlanıyor, beklenmedik sel baskınları meydana geliyor, böylece ekilebilir tarım arazileri de hızla yok oluyor. Kısaca ülke yok oluyor. Daha ileride detaylı belirteceğimiz üzere bu yasanın 7. maddesi; özel koruma alanları, milli parklar, su havzaları gibi ülke için hayati önem taşıyan bölgelerin maden arama uğruna yok olmasının önünü açıyor.

Genelde yeni çıkarılacak yasaların veya bir önceki yasada yapılacak değişikliklerin taslakları tepki görmemesi için halktan gizlenmeye çalışılır. Yasa taslakları bazen 10 yılı aşan süre içinde sürünceme de kalabilir. Mesela Mart 2010'da kabul edilen '**Biyogüvenlik Yasası**' 7 yıl sürüncemede kaldıktan, maddeleri mümkün olduğu kadar gözden ırak tutulduktan sonra kabul edilmiştir. Bu yasa sözde ülkeyi GDO'lu ürünlerin zararlarından korumak için çıkarılmış gibi gösterilirken gerçekte tam aksine hizmet etmiştir. Yasa gereğince ülkeye ithal edilecek GDO'lu ürünlerin zararları olup olmadığını kontrol edecek bir '**Bilim Komitesi**' oluşturulmuş, bu bilim komitesinin kontrolü ve izini çerçevesinde adeta GDO'lu ürünlerin ülkeye kolayca girmesi resmileştirilmiştir. Küresel biyoteknoloji şirketleri bu işten karlı çıkarken halkın sağlığı tehlikeye atılmıştır.

26.04.1995 tarihinde Çiller Hükümeti tarafından TBMM'ne gönderilen "**Çevre Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı**", aradan 11 yıl geçtikten sonra 2006 yılında yasalaşmıştır. Doğal yaşamın ve yurttaşların geleceğini doğrudan ilgilendiren böylesine önemli bir yasanın 11 yıl gecikmeden sonra kabul edilmesi ve bu arada yaşanan çevre felaketlerine göz yumulması büyük bir basiretsizlik örneğidir. Bu arada 2006 yılı başlangıcından itibaren yasanın komisyonlardan Meclis'e geleceğini öğrenen ve içeriğini merak eden kişi ve kurumlar TBMM web sitesinde 11 yıl önceki tasarımı okumakla yetinmişlerdir. İşte bu hükümet de geçmiş hükümetler gibi, üzerinde önemli değişiklikler yapılan tasarımı son ana kadar yurttaşlardan gizlemiş ve kaçırmıştır. Böylesine antidemokratik bir ortamda kapalı kapılar ardında sürekli değişen tasarı ancak TBMM'ne sunulduğu anda birkaç gün için kamuoyunun gündemine girmiştir.

Sözde çevreyi, doğayı, dolayısıyla tarım alanlarını koruyacak bu kanuna bir sürü geçici maddeler eklenmiş mesela; geçici 2.maddenin 1. fıkrası ile çevreyi kirleten ve doğayı katleden işletmelere bir yıla kadar, riskli faaliyetlerini sürdürme olanağı sağlanmıştır. Bu düzenleme ile o dönemde faal durumda olan işletmelerin, ek yükümlülükler bahanesi ile çevreyi kirletmelerine ve ekolojik dengeyi bozmalarına bir yıla kadar göz yumulmuştur. Yasa incelendiğinde bu tip örneklerin oldukça çok olduğunu göreceksiniz. Kendi elimizle doğayı korumak için çıkardığımız yasalarda bile doğanın bozulmasına nasıl göz yumduğumuza bu yasanın geçici maddeleri en güzel örnektir.

Mayıs 2008'de 'Turizmi Teşvik Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı', TBMM Genel Kurulunda kabul edildi. Kanuna göre sağlık, termal, golf, deniz ve yayla turizmine uygun şartlar taşıyan orman alanları yatırım için tahsis edilebilecek kısaca son kalan ormanlarımız da turizm yatırımı adına talan edilecek. Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay, "**Ormanı, yeşili, kıyıyı korumak temel**

derdimizdir. Ama burada insanımızın daha fazla yararlanabileceği yatırımlar, üretim alanları yapmak, istihdam alanlarını çoğaltmak da temel gayretlerimizden biridir. Burada üstün kamu yararı mantığı yatıyor" der. MHP Grup Başkanvekili Oktay Vural, görüşmeler sırasında yaptığı konuşmada düzenlemede, orman alanlarının tahsisi için kamu yararı şartının öngörüldüğünü hatırlatarak, bir golf sahasının oluşturulmasında hangi kamu yararından bahsedilebileceğini sordu. Orman Kanunu'nda turizm amaçlı bir tahsisat yapılamayacağını öngörüldüğünü ifade eden Vural, "**Orman düzenini birtakım kişilerin golf oynaması için bozuyoruz. Bu kanun ormanları turistlerin özel zevklerine tahsis etmeye yöneliktir. Bu kanunda kamu yararı da yoktur, zaruret de yoktur. Kamu yararının olmadığı bir yerde ormanın tahsis edilmesi doğru değildir**" diye konuştu.

Golf sahası olan bir otel yapabilmek için, 1km_ gibi çok büyük bir açıklığa sahip olmak, yani yüzlerce hatta binlerce ağaç kesilmesine ve daha sonra da bu büyüklükteki alandaki çimleri yaşatabilmek için, çok fazla yeraltı suyuna ihtiyaç vardır. 100 hektarlık normal büyüklükteki bir golf sahasının, yılda tüketeceği su miktarı, yaklaşık 1 milyon metre seviyelerindedir! Bu sayı, 12 bin nüfuslu bir yerleşim yerinin yıllık su tüketimine eşittir. Bu yüzden golf, İskoçya, İngiltere gibi bol yağışlı bölgelerde doğmuştur. Bizim gibi su fakiri ülkelerde, golf sahası bulunan otel işletmek ve tabii yeraltı suyunu bitirmek, birkaç zengin golf oynayacak ülkeye biraz döviz getirecek diye ülkenin doğal yaşamını yok etmek, çevre katliamından başka bir şey değildir. Buralara beton yığını oteller, yollar ve golf sahası yapacağız diye kesilen ağaçların yanında bölgedeki endemik bitkilerin yaşam alanları da yok olmakta bölgenin florasına uygun olmayan yeni çim tohumları ekilmekte, bu çim tohumlarının bazılarının GDO'lu olduğu bile bilinmemekte, bu çim tohumlarının, etrafa yayılarak çevredeki florayı bozacağını ise çok az kişi dile getirmektedir. Buralarda uygulamaya konu olan kimyasallar da ayrı bir sorundur. Doğal Hayatı Koruma Vakfı (WWF) Türkiye Genel Müdürü Filiz Demirayak '**Bir golf sahasında kullanılan yıllık kimyasal gübre ve ilaç miktarının, aynı büyüklükte bir tarım alanında kullanılandan, tam 6 kat daha fazla olduğunu ve "bu kimyasalların" daha sonra yeraltı suyuna sızarak, bu suları ve diğer çevre sularını kirlettiğini**' söylemektedir. Ayrıca şunu da söyleyelim bu büyük golf otelleri yavaş yavaş yabancı sermayenin eline geçmekte o beklenen karların çoğu da ülke dışına transfer edilmektedir.

Kasım 2006'da çıkartılan 5553 sayılı Tohumculuk Kanunu ile binlerce yıldır kullanılan doğal polenlenmeyle kendi kendine üreyen doğal tohumlarımızın ticaretini yasakladık. Üzerinde yabancıların patent kovarak tekel kurduğu, aynen hibrit organizma yaratarak kısır-yarı kısır hale getirip tohumu her sene kendilerinden almak mecburiyetinde bıraktı, çoğaltma amaçlı genetik materyale çiftçimizi ve ülkeyi mahkûm ettik Elimizle çıkardığımız bir tek bu yasayla bile tarımda kendimizi nasıl dışarı bağımlı kıldığımızın farkında bile olmadık. (sh: 97-102)

Kaynak:

TOKALAK İsmail Küreselleşme Kısacasında Türk Tarımı [Kitap]. - İstanbul : Gülerboy, 2010.